

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Deliciæ luxuriosæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A ait Horatius, *fruges consumere nati*. Eadem ratione ex hara productum, non schola ait M. Tullius in Pisonem, indoctum & illiteratum significare volens, quod allatum fuerat. Quin & Hippocratis Coi, Medici illius clarissimi filii, ob indoctilatem & incomptos mores, à Comicis proscissi, Suem sapere *Epiſtola r. Proverbia* ferebantur, non fecus ac Varronem ipsum, tanta verum eruditio, Palæmon Vicentinos Grammaticorum dicacissimus, literarum Porcum vocitabat: ipse enim hunc literatum quidem, sed fine dele.^{um}

Et intelligi voluit, quod omnia dum sciri expediret, in fascem conjiceret majore curiositate, quam iudicio: nihil satis pensi aut constituti habens, quid aut quantum diceret. Quanquam, ut initio diximus, Palæonis dictum, in Varronis laudem, ob doctrinæ copiam & varietatem, qui lautissimus ac suavissimus fuerit animorum paſtus modestia causa proposuerimus intelligendum. Cessit denique res in proverbium, ut cum imperitissimum quemque eruditissimo cuiquam fese conferre viderimus, *Sus minervam*, dicamus, quod ita Theocritus expressit, ἡ οὐ πάθεια τοῦ θεοῦ. Et eodem fere intellectu quo Aſinus ad lyram, οὐλανγγός, οὐκέται. Subiiciamus & illud οὐς καθαρούς, de iis, qui faciunt quid inepte admodum & imperite: nam illud, *Sus Minervam*, Festus Pompejus exponit, cum id docet alterum, cuius ipſe est inscius. Atque utinam, mihi Fabi, proverbium in me non intorqueatur, qui de his ad te scribere sim aggreditur, & pleraque etiam alia argumenti hujuscemodi commentaria ad aliorum institutionem elucubrabitur. Quid (dicent natūri plerique viri) sibi vult aulicus vir iste cum Commentariis de sacris Aegyptiorum literis? quasi non satis sit ad multarum rerum elegantem declarationem Tullius, ad eruditioinem Plinius & Plutarchus, ad scientiam Plato vel Aristoteles, totque alii Græci atque Latini scriptores, qui nihil intactum reliquerunt, quibus legendis atas nulla, quantumvis longa, sufficiat. Sed quid agerem, si quando mihi temporis aliquid ab officiis vacuum relinquebatur? Luderemne alea? aut latrunculis? aut alio quopiam insaniendi modo? At nunquam ita otiosus fui, ut ullum mihi ludi genus placere potuerit. Venaretur (addent) confabularetur, aut quid aliud civile facheret, quo ipse sibi non invitus esset, & nulli molestus viveret, neque nugis obtundere cogitaret. Atqui hæc mihi alea cordi semper & pila fuit, hæc venatio, hæc confabulatio mea: invitum neminem ad lectiōnē traho, mihi ipse lusi, invidia nulla sit, si unusquisque sua noverit ire via.

C STUPIDI TARDIVE. CAP. XII.

Parū cum Arcadibus ratione Bœotios, quod ventri & gula supra modum dediti essent, craſlaque hinc Minerva prædicti mentis tarditate laborant, Porco cognominatos aijunt authores non ignobiles, Achæus, Eubulus, Mnesimachus, & Alexis: unde adagium οὐσιών. Et apud Pindarum & Cratinum constat Bœotios Sues aliquando nuncupatos: propterea quod Hyantes, qui expulsi fuerunt a Cadmo, eam olim regiem incoluerint, sumpta inde cavillandi causa, ut pro Hyantibus, hoc est, Sues eos populos appellarent. Sed & alii quoque gentem eam voracitati deditam attestantur. Porro Pindarus Olympiis fugere fuit Sueum Bœotium, probrum scilicet stupidorum & stolidorum, quod insuictum erat sui generis hominibus.

D LUXURIOSÆ DELICIAE. CAP. XIII.

Perpetuum autem fuit apud hieroglyphicos Aegypti Iacerdotes, delicias, vietus luxum, & lasciviam ex Porci simulacro significare. Argumento est columna in æde Thebis Aegyptiis olim ereta, in qua plurimæ in Menin regem execrationes descriptæ erant, qui primus omnium Aegyptios parsimonia ad luxuriam, à modestia ad intemperantiam, à virtute ad effeminationem illexit, qua propter simulacrum ejus Porcum esse voluerunt. Merito itaq; Rhadamanthus apud Claudianum hujusmodi genus hominum petulans, ingluviosum, & vorax, in Sues condendos damnat eo loco:

*At qui desidia semper vinoq; gmvatus,
Indulgens Veneri, voluit torpescere luxu,
Hunc Sus immunda pingues derrudit in artu.*

At

*Menis Bo-
luptas ne-
tida.*

In Com-
muni-

At Xenophon Socratem ait in conviviis, ad quæ non nisi coactus
accedebat, temperate semper atque parcissime cibum cepisse, jo-
coque dicere solitum, Circen multis hujusmodi appositis homi-
nes in Sue convertisse, Ulyssem vero mutari minime potuisse,
quod Mercurii memor esset, qui Confiduum ei dederat, tum sua-
met parsimonia & abstinentia uteretur. Tale aliquid apud Muso-
nium libro de Vi&u legas. Plotinus quoque cum animal hoc ma-
xime voluptarium agnosceret, ubi differit, de Palingenesia, in id
eos reverti dicit, qui vitam omnem in libidinibus & voluptatibus
egerint. Epicurus, qui felicitatem in hujusmodi vita posuit, scite
notatur ab Horatio, qui seftatores ejus cognomento Porcorum
nominavit in Epistolis:

*Lib. 1. epist.
4. ad Alb.
Tibub.*
Me pingueum & nitidum bene curata cuite vises,
Cum ridere voler, Epicuri de gregō Porcum.

GANEAE. CAP. XIV.

*Cero Porci
aeficata
Salde.*
*Var. lib. 2.
de re rusti-
ca.*
Lib. 8. c. 51.

Sane quantum ad ejus animalis carnem pertinet, deliciatam cœnam apud Arcadas Hecatæus, ut
apud Athenæum legere est, ex Maza & suilla carnè delibrit. Verrius ait, à Suilla vesci carnis
cœptum, quod animal id nullius esset utilitatis. Nam ut Varro animam illi pro sale datam asserebat
ne putresceret, ait Chrysippus, nihil porro Sus habet præter escam, nullumque animal pluribus &
diversioribus condimentis idoneum, ut non temere T. Quintius Romanorum Imperator (funt quæ
T. Flaminium ponant) dum apud Chalcidensem hospitem divertisset, variaque sibi apposita fercula
observasset, admiratus fuerit unde ei solstitiali tempore tam varia, & tam multa venatio contigil-
set: *Atqui, inquit, hostes omnes istiūmodi dapes ex Sue domesticō fuerunt.* Tum (quod addidisse non
pigeat) prompte Quintius, & acute: *Talis est, inquit, eadē pol Antiochi exercitus, cataphracti alii, ali in-
lites, ali hastari aut legionari phalange composti, verum omnes Syri sunt.* Porro nihil, ut supra dic-
bamus, ea carne parabilius, & omnium epularum usui magis expositum: nam quinquaginta prope
sapores ex eo, teste Plinio, excogitatos supra memoravimus, neque alio ex animali numerosiore
ganeæ materiam suppeditari. Hinc apud Comicos, lurcones, parasiti, ganeonesque servi, suillæ
semper sibi depositant, pernam, glandem, sumen, callum, penitam offulam, & similia. Et servus illi
Plautius cum se solum domi ac sine arbitrio relictum iri speraret, *Quanta, inquit, perniſ pestis erit,*
gnanta lumbis! Galenus porro Suillam carnem ceteris laudabiliorem facit. Averroes quoq; Por-
nam carnem, ex Avicenne placitis, ceteris præferendam asseverat: veluti hominibus natura cogni-
tiōne, & humanum suillumque sanguinem in omnibus exactam habere similitudinem, perinde at
etiam carnis eandem esse rationem, optimi quique Medici scriptis prodidere.

CIBORUM VARIETATE SATUR. CAP. XV.

*Os Porci
cur ius Gu-
go dicatur.*
Plato lib. 3. Alas οψις, epistola quadam ad Dionis amicos nominavit.

A pud aliquos invenio, hominem ciborum varietati deditum per paſcentem suum significari: fa-
cile enim is unicuique affluescit cibo, neque suis parcit sc̄tibus, neque ab humanae carnis esu re-
fugit: Os enim porci vulgus proverbio appellat quasi rotundum, & quod nullo escæ genere abli-
neat, omnia voret, omnia aviditate deglutiāt, nihil quantumvis putre atque impurum horrefeat. Ita p
deniq; animalia hæc gaudent pabuli mutatione & copia, implenturque carne, & obesiores facti mihi-
fice opimantur ipsa cibi varietate, cujusmodi menſam Plato Syracusanam, vocat, ἡ τοὺς λαὸὺς πονε-
endas. Unde etiam Horatius inter delicias eas, quas Ode prima libri tertii recenset, Siculas etiam dapes ponit, cuiusmodi disstentum inguvie Dio-
nysiūm minorem Aristoteles refert in Politicis, quem nonnumquam ad nonagesimum usque diem
ebrium per se verasse tradunt. Neque absimilem huic Heliodabulum Lampridius incēfit, qui nun-
quam minoris quam centum seftertiis cœnarit. Unde centenarias cœnas, Septimus Florens, Apolo-
geticō, vituperat: cum aliquoī centenaria cœna a centum assibus ex ære dicta sint, ut Grammatici
veteres interpretantur. Sed de seftertiis alibi.

SALA

